Lietas Nr. 129048415
Lietas arhīva Nr. 104AA-0257-16/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2016.gada 18.martā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese L.Šteinerte
tiesneši I.Vīgante un G.Kveska

rakstveida procesā Rīgā, Abrenes ielā 3, izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar **/pers. D/, personas kods /personas kods/,** apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 16.decembra spriedumu, un

konstatēja

2013.gada 24.oktobrī Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes kārtībnieks Valsts amatpersona sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu - paziņojumu Nr.510885595 par to, ka 2015.gada 21.janvārī plkst.9.27 transportlīdzeklis MERCEDES, ar valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/bija novietots stāvēšanai /adrese/, neievērojot 326.ceļazīmes, 823.papildzīmes nosacījumus, neievērojot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnja noteikumu Nr.571 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk tekstā – Ceļu satiksmes noteikumi) 135.11.punkta prasības. Par minēto pārkāpumu transporta līdzekļa vadītājam saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī Latvijas APK) 149.^{10}panta piektās daļas 11.punktu uzlikts administratīvais sods 40 EUR apmērā (lietas 9.lapa).

Ar Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes (turpmāk tekstā arī – Iestāde) priekšnieka M.Lapiņa 2015.gada 27.februāra lēmumu Nr.D57/04/510885595/1 (turpmāk tekstā arī – Lēmums) atstāts spēkā protokols – paziņojums Nr.510885595 (lietas 21.lapa).

Par Iestādes lēmumu /pers. D/ iesniedzis sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, lūdzot atcelt Lēmumu.

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, atzinusi, ka /pers. D/ sūdzība ir noraidāma.

Tiesa norādījusi, ka saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 4.punktu ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus [..].

Ceļu satiksmes noteikumu 135.11.punktā noteikts, ka aizliegts apstāties un stāvēt: 326.ceļa zīmes darbības zonā.

Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 282.26.punktam - 326.zīme „Apstāties aizliegts". Transportlīdzekļiem aizliegts apstāties un stāvēt.

Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 11.punktā noteikts, ka par stāvēšanu 326.ceļa zīmes darbības zonā uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā.

Tiesa norādījusi, ka Latvijas APK 289.^{6}panta piektajā un sestajā daļā noteikts, ka tiesa tieši pārbauda pierādījumus lietā. Tiesa nav tiesīga pēc savas iniciatīvas iegūt pierādījumus un tos pārbaudīt. Vienīgi tiesa var noteikt, kuri pierādījumi ir nozīmīgi lietā būtisku faktu vai apstākļu noskaidrošanai. Tiesa var ņemt vērā arī, vai pierādījumi lietā ir pietiekami, kā arī vai citi pierādījumi nav lieki un nevajadzīgi apgrūtinoši lietas izskatīšanai. Tas vien, ka procesa dalībnieka un tiesas viedoklis par lietas izspriešanai nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka tiesa nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījums (*Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 24.maija spriedums lietā Nr.SKA-219/2007 11.apakšpunkts*).

Izvērtējot administratīvā pārkāpuma protokolā un policijas amatpersonas ziņojumā norādīto informāciju, lietas materiālos esošās fotogrāfijas, Rīgas domes Satiksmes departamenta atbildi kopsakarā ar pārējiem lietas materiāliem tiesa secinājusi, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā iesniedzēja transportlīdzeklis novietots stāvēšanai 326.ceļa zīmes darbības zonā.

Iepazīstoties ar sūdzību, tiesnese konstatējusi, ka Sūdzības iesniedzējs nav lūdzis lietu izskatīt mutvārdu procesā, nav lūdzis uz tiesas sēdi izsaukt liecinieku. Tāpat lietas materiāliem nav pievienots Sūdzības iesniedzēja sūdzībā norādītais videoieraksts un nav lūgts šādu videoierakstu izprasīt.

Tiesa secinājusi, ka Sūdzības iesniedzējs nav atspēkojis un norādījis argumentus, kādēļ viņam būtu bijušas tiesības ignorēt ceļa zīmes darbību un kas rada tiesības viņam novietot transportlīdzekli norādītajā ceļa posmā. Līdz ar to tiesa iesniedzēja rīcību vērtējusi kā nolūku izvairīties no administratīvās atbildības un soda, jo ceļu satiksmes dalībnieka pienākums ir transportlīdzekli novietot atbilstoši likuma prasībām.

Ņemot vērā minēto, tiesnese secinājusi, ka iestāde savā lēmumā ir atsaukusies un izvērtējusi visus lietā iegūtos pierādījumus un pamatoti konstatējusi, ka ir objektīvi apstiprināts administratīvā pārkāpuma izdarīšanas fakts un tā izdarīšanas apstākļi, kā arī ir pilnībā pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Līdz ar to tiesa konstatējusi, ka iesniedzējs ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 135.^{11}punkta prasības un izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība Latvijas APK149.^{10}panta piektās daļas 11.punktā.

Tiesa secinājusi, ka Iestāde savā lēmumā ir izvērtējusi iesniedzējam uzliktā soda mēra pamatotību un samērīgumu izdarītajam administratīvajam pārkāpumam, un atzinusi to par atbilstošu administratīvā soda mērķim un nesaskata iespēju iesniedzēja atbrīvošanai no administratīvās atbildības, ņemot vērā lietā konstatētos apstākļus.

Tiesa atzinusi, ka iesniedzēja sūdzība un tajā minētie apgalvojumi nav pamatoti, līdz ar to sūdzība ir noraidāma, bet iestādes 2015.gada 27.februāra lēmums Nr.D57/04/510885595/1 ir likumīgs un pamatots, tāpēc atstājams spēkā.

Par minēto spriedumu /pers. D/ (turpmāk tekstā – arī Sūdzības iesniedzējs) iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā norāda, ka spriedumu pārsūdz pilnā apjomā. To uzskata par absolūti neatbilstošu notikumiem un lietas būtībai. Norāda, ka auto stāvēšanai /adrese/ tika novietots jau 15. janvārī, kad zīmes vēl nebija uzstādītas. Policijas darbinieka fotouzņēmumi, kuri liecina par to, ka pārkāpuma konstatēšanas brīdī zīmes bija uzstādītas ir neapstrīdami, taču nav pretrunā ar /pers. D/ liecībām, par to, ka 15. janvārī zīmes vēl nebija uzstādītas, kas ļāva pieņemt lēmumu novietot auto /adrese/. Nav pierādījumi

tam, ka zīmes tika uzstādītas jau 15.janvārī vai agrāk. Norāda, ka šobrīd - 2016. gada 6. janvārī uz /adrese/, starp Avotu un Krāsotāju ielām, ielas pāra numuru pusē nav zīmju, kas liegtu tur novietot transportlīdzekļus stāvēšanai. Norāda, ka viņa darbības neatbilst Administratīvo pārkāpumu procesa likuma A Sadaļas administratīvo pārkāpumu pamatnoteikumu 2. nodaļas 6. punkta 1. daļai, proti, viņa rīcībai nepiemīt administratīvā pārkāpuma saturs. Uzskata, ka tiesas spriedums neliecina par pierādījumu iepazīšanu pilnīgā apmērā.

Lūdz atcelt un atcelt Iestādes 2015.gada 27.februāra lēmumu Nr. D57/04/510885595/1 un 2015. gada 21. janvāra protokolu Nr. 510885595.

Par /pers.D/ iesniegto apelācijas sūdzību Rīgas pašvaldības policijas pārstāvis /pers.Z/ iesniedzis viedokli, kurā lūdz /pers. D/ apelācijas sūdzību noraidīt un Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 16.decembra spriedumu atstāt negrozītu (lietas 52.-53.lapa).

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{21}panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā, pamats tiesai pēc savas iniciatīvas pieņemt lēmumu par sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē nebija objektīvi konstatējams un ar Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijas tiesneses 2016.gada 14.janvāra lēmumu apelācijas sūdzība pieņemta izskatīšanai rakstveida procesā.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{21}pantu otro daļu noraidījums tiesas sastāvam vai atsevišķam tiesnesim nav pieteikts.

Pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma, bet pārsūdzētais spriedums atstājams negrozīts.

Tiesu kolēģija, pārbaudījusi Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 16.decembra sprieduma motivāciju, atzīst, ka tā ir pareiza un pilnībā pietiekama. Proti, Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa, izvērtējot konkrētās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, pamatoti atzinusi, ka Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes 2015.gada 27.februāra lēmums Nr.D57/04/510885595/1 ir tiesisks un pamatots. Līdz ar to tiesu kolēģija saskaņā ar Latvijas APK 289.^{22}panta pirmo daļu, 289.^{13}panta trešo daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam, sprieduma motivācijai un izvērstāks argumentu izklāsts apelācijas instances tiesas spriedumā nav nepieciešams.

Apelācijas instances tiesa nekonstatē, ka pirmās instances tiesa būtu pieļāvusi Latvijas APK normu pārkāpumu, tiesa ir pilnībā novērtējusi visus lietas apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka nevienu jaunu apstākli vai pierādījumu, kas attiecas uz faktiskajiem pārkāpuma apstākļiem, sūdzības iesniedzējs nav norādījis.

Tiesas kolēģija secina, ka lietā nav strīda par to, ka transporta līdzeklis Mercedess, ar valsts reģistrācija Nr. /TL numurs/, bija novietots stāvēšanai Rīgā, /adrese/ pie nama Nr.8, Ceļa zīmes 326 – "Apstāties un stāvēt aizliegts" ar papildzīmi Nr.823 – "Darba dienā. No 8.00-21.00" darbības zonā.

Lietā ir strīds par to, vai Sūdzības iesniedzējs ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par šo pārkāpumu.

Sūdzības iesniedzēja apgalvojums, ka viņš savu automašīnu minētajā adresē novietojis 2015.gada 15.janvārī, kad minētā ceļa zīme vēl nebija uzstādīta, ir pretrunā ar Rīgas domes Satiksmes departamenta 2015.gada 24.februāra izziņā norādīto.

No šīs izziņas redzams, ka /adrese/ abās pusēs posmā no Jāņa Asara ielas līdz Krāsotāju ielai apstāšanos aizliedzošas ceļa zīmes Nr.326 „Apstāties aizliegts" ar papildzīmi Nr.823 „Darbības laiks" darba dienās laika posmā no plkst.8.00 līdz plkst.21.00. uzstādītas 2014.gada 12.decembrī plkst.11.30 un demontētas 2014.gada 16.decembrī plkst.10.00., atkārtota iepriekš norādīto ceļa zīmju uzstādīšana tika veikta 2015.gada 13.janvārī plkst.17.00 un tās ir spēkā līdz par izziņas sniegšanas brīdim (lietas 18.lapa).

Līdz ar ko tiesas kolēģija konstatē, ka pat ja Sūdzības iesniedzējs savu automašīnu stāvēšanai /adrese/ novietojis 2015.gada 15.janvārī, apstāšanos un stāvēšanu aizliedzošās ceļa zīmes uz to brīdi jau bija uzstādītas.

Ņemot vērā minēto, tiesas kolēģija secina, ka /pers. D/ ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 135.11punka nosacījumus un ir pamatoti saukts pie atbildības saskaņā ar Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 11.punktu.

Par Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 11.punkta pārkāpumu uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 40 *euro* apmērā.

Nekādas citus argumentus sprieduma atcelšanai, kurus nebūtu novērtējusi pirmās instances tiesa, tiesu kolēģija nekonstatē un uz tādiem savā apelācijas sūdzībā nav norādījis arī sūdzības iesniedzējs.

Ievērojot iepriekš izklāstīto, tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs un atstājams negrozīts, /pers. D/ apelācijas sūdzība ir noraidāma kā nepamatota.

Pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{21}pantu, 289.^{22}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, tiesu kolēģija

nosprieda:

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 16.decembra spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. D/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese L.Šteinerte

Tiesnese I.Vīgante

Tiesnesis G.Kveska